

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. října 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Marty Petříkové a přísedících Evy Pincové a Ludmily Řeřábkové,

takto:

Obžalovaný xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, narozený xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, zaměstnaný v Německu jako řezník, trvale bytem xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,

se uznává vinným, že

- 1) v blíže neurčené době nejméně dne 16. 11. 2018 xx patře panelového domu, jenž je ve vlastnictví xxxxxxxxxxxx, narozené xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, úmyslně a vědom si obsahu předmětné symboliky, vyvěsil v okně pokoje vlajku s černým hákovým křížem umístěným v bílém kruhu a ohraničeným červeným čtvercem, tedy Německou státní vlajku platnou pro období let 1935 až 1945, jenž je symbolem neonacistického hnutí, a to takovým způsobem, aby byla viditelná pro venkovní okolí,

trestního zákoníku a pro ad 2) zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit jednáními popsány ve výroku tohoto rozhodnutí. Provedeným dokazováním v hlavním líčení má soud za prokázané spáchání ve výroku rozsudku pod bodem 1) uvedeného skutku obžalovaným.

2. Obžalovaný xxxxxxxxxxxx v hlavním líčení vypověděl, že první vlajku vyvěsil do rohu pokoje tak, že vlajka byla vidět částečně, naruby ven, to znamená barvami na obžalovaného, aby se na ni mohl dívat pouze on a použil všechny prostředky, které měl doma, aby byla znemožněna viditelnost vlajky ven, jako například žaluzie, která byla stále zatažená, dále to, že ji dal do rohu pokoje, aby nebyla na okně. Vlajka přes den nebyla vidět, pouze když se v pokoji rozsvítilo, tak obžalovaný následně zjistil, že prosvítá ven skrz okno i přesto, že byly žaluzie zatažené. Vlajku si věšel pro svoje vlastní uspokojení. Poté, co bylo sděleno policií, že vlajka prosvítá ven, tak vlajka byla odstraněna. Odstranila ji babička obžalovaného ten den, kdy přijela na místo policie. Obžalovaný dále uvedl, že neprojevuje sympatie k neonacistickému hnutí. Vlajky si pořídil pro vlastní uspokojení, jelikož se mu líbila daná symbolika, avšak jen symbolika, nikoliv význam dané ideologie. Nebylo úmyslem obžalovaného vlajku propagovat ven. Jak již obžalovaný vypověděl, se žádnými krajně pravicovými myšlenkami se neztotožňuje. Vlajka tam visela krátkou dobu, ne nějak dlouhodobě, možná tři, čtyři večery. Pokud se týká bodu 2) obžaloby obžalovaný uvedl, že v průběhu cesty na policii v autě panovala klidná atmosféra a jeho matka mu navrhla, že to vezme na sebe a obžalovaný jí pouze řekl, že pokud je to její rozhodnutí, tak ať to klidně udělá, on jí v tom nemůže bránit. Byl to nápad matky, obžalovaný to pouze odsouhlasil a žádným způsobem na matku nebyl hrubý. Jeho matkou mu bylo řečeno, že to vezme na sebe, protože on už má jednu podmínku, tak aby se nedostal do problémů. Obžalovaný hodlá nadále žít ve Spolkové republice Německo. Obžalovaný sdělil, že v Německu pracuje v masokombinátu jako řezník, pracuje tam od 1. 10. 2019. Předtím byl na studijním pobytu v zahraničí téměř půl roku na angličtině, a poté, co přiletěl, odstěhoval se do Německa. Obžalovaný má v úmyslu tam bydlet, pracovat, včetně nabytí občanství, je tam přihlášen ke zdravotnímu i sociálnímu pojištění. Pokud se týká záchvatů vzteku, konstatoval obžalovaný, že každý se někdy rozcílí. Nemyslí si, že by měl nějaké výraznější záchvaty vzteku. Během jízdy s matkou se žádný záchvat vzteku rovněž nedostavil. Záchvaty mívá jednou za půl roku, jednou za rok a během toho pak zazní nějaká sprostá slova, zvýšení hlasu apod. Závěrem uvedl, že v posledních dvou letech byl na dvou jazykových kurzech, ten první byl v Německu na měsíc a půl a nyní byl necelý půl rok na Maltě na kurzu angličtiny. V současné době má domluveno k příštímú měsíci práci v kanceláři v Berlíně, jelikož tam hledají lidi s plynou angličtinou a plynou češtinou pro trh zde v České republice. V České republice by měl obžalovaný složit maturitní zkoušku. Zároveň uvedl, že vyvěsit vlajku byla hloupost, když s něčím takovým ani nesmýšlí.
3. Ze svědeckého výsledku poškozené xxxxxxxxxxxx, provedeného při hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný je její syn, přičemž jejich vzájemné vztahy zhodnotila jako klidné. Tenkrát jí volala matka, která jí sdělila, že u nich byla policie ohledně vyvěšení vlajky a syn by se měl dostavit na výslech na Policii v Milevsku. Svědkyně tam šla s ním a během cesty se rozhodla, že to vezme na sebe z toho důvodu, že obžalovaný je její syn a nechtěla, aby měl další problémy, protože věděla, že již je podmíněně odsouzen. Obžalovaný jí řekl, že pokud se takto rozhodla, tak je to její rozhodnutí. Zároveň uvedla, že obžalovaný na ni hlas nezvyšoval a nechoval se takovým způsobem, aby se ho bála. Obavu tedy neměla z obžalovaného, ale pouze z toho, že musí na policii. Po příjezdu na policii vypověděla, že vlajku do okna pověsila ona. Byla to červená vlajka s hákovým křížem. Vlajky policii vydávala rovněž svědkyně, byly to dvě vlajky, druhá vlajka vypadla na zem, jak byly smotané dohromady. Vlajky si svědkyně vzala od matky. Vlajku vyvěsil obžalovaný a svěsila ji matka svědkyně. Na policii matka obžalovaného vypověděla, že ji vyvěsila ona, protože nechtěla, aby z toho měl obžalovaný problémy. V současné době svědkyně pracuje v Německu společně s obžalovaným ve skladu. Není jí nic známo o tom, že by obžalovaný projevoval sympatie k nacismu. Obžalovaný doma nemá žádné symboly nebo věci, které by tomu

nasvědčovaly. Svědkyně rovněž uvedla, že obžalovaný má občas vztek, kdy i něco rozbije, ale pouze jednou za čas, a to zhruba jednou za půl roku. Dále svědkyně uvedla, že se dne 14. 2. 2019 dostavila na policii, kde svou původní výpověď změnila. Policie jí následně volala do zaměstnání, jejímu vedoucímu, kdy se představili jako kriminální policie a požadovali, aby se tentýž den svědkyně dostavila na oddělení v Milevsku. Potom, co toto odmítla s odůvodněním, že musí být v práci, policie sdělila, že zaměstnavateli zašlou výzvu, na základě níž ji bude muset uvolnit z práce. Toto svědkyni již značně stresovalo. Poté se k výslechu dostavila o dva dny později, byla zavřena do místnosti a policií na ni byl činěn nátlak s tím, že když se přizná, že tu vlajku věšela ona, bude mít problémy v práci. Skutečnost, že jí syn vyhrožoval, uvedla proto, že měla strach z policie. Pak jí dali něco podepsat, což svědkyně již nečetla, neboť chtěla pryč. Svědkyně uvedla, že má zdravotní problémy, trpí úzkostně depresivní poruchou, se kterou se léčí již 10 let. Projevuje se to tím, že má úzkost, bušení srdce, je jí špatně a chce se jí omdlít. V důsledku této poruchy, pokud je na ni vyvíjen tlak, například ze strany policie, je pak úplně mimo. Tímto způsobem svědkyně vysvětlila rozpory s dřívější výpovědí, která byla v hlavním líčení v souladu s § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena, když i jejím obsahem jsou důvody, kterými svědkyně odůvodňovala své původní vyjádření, kdy uvedla, že ji obžalovaný výhrůžkami přinutil, aby jako svědek uvedla, že ona vyvěsila vlajku s hákovým křížem.

4. Svědkyně xxxxxxxx, babička obžalovaného v hlavním líčení využila svého práva odepřít výpověď podle § 100 odst. 1 trestního řádu. Z protokolu o výslechu svědkyně xxxxxxxxxxxx ze dne 2. 5. 2019, čteného v hlavním líčení v souladu s § 211 odst. 4 trestního řádu se podává, že svědkyně práva odepřít výpověď využila rovněž již v rámci přípravného řízení.
5. Svědek xxxxxxxx, zasahující policista, který byl slyšen u hlavního líčení, vypověděl, že dne 16. 11. 2018 vykonával službu s kolegou xxxxxxxxxxxx. Toho dne ve večerních hodinách, kdy už byla tma, projížděli mimo jiné i ulicí xxxxxxxxxxxx, kde jsou chodníky po obou stranách, je to jednosměrná ulice a vpravo stály asi tři hloučky lidí po třech, čtyřech lidech a koukali směrem vzhůru, což svědkovi přišlo divné, proto se vyklonil směrem, kterým koukali a tam viděli v jednom z oken vyvěšenou vlajku s hákovým křížem. Zastavili, aby věc zdokumentovali. Lidé se rozešli, protože viděli policejní vozidlo. Zjišťovali, jak k vyvěšení došlo. Ve vchodě zazvonili, dostali se do domu, asi do x. patra, kde jim otevřela babička obžalovaného. Dotázali se jí, zda ví, co visí v okně, přičemž ta sdělila, že o tom ví, ale bohužel s tím ona nemůže nic udělat, neboť to vyvěsil vnuk. S vnukem nekomunikovali, jen se ozval mužský hlas, svědek se domnívá, že se jednalo o obžalovaného, který říkal, jestli to jsou pánové od bezpečnosti, tak že si je nepřeje do bytu. Paní xxxxxxxxxxxx řekli, že by vlajku měla sundat. V dalších dnech vlajku osobně v okně již neviděl.
6. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení xxxxxxxx ze dne 28. 11. 2018, čteného v hlavním líčení v souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu za souhlasu státního zástupce i obžalovaného, je zjištěno, že xxxxxxxx vypověděl, že dne 16. 11. 2018 vykonával v Milevsku společně hlídku s pprap. xxxxxxxxxxxx, kdy na ulici upozorovali dva hloučky lidí hledících do vyšších pater panelového domu, kde spatřili v okně jednoho z bytů vyvěšenou vlajku s hákovým křížem. Šetřením na místě zjistili, že se jedná o byt v xx patře, kde jim otevřela xxxxxxxx, která zde žije se svým vnukem xxxxxxxxxxxx. Jmenovaná uvedla, že o vyvěšené vlajce ví, ale že ji nevyvěsila ona. Při komunikaci se jmenovanou se z bytu ozval mužský hlas, o kterém jmenovaná uvedla, že se jedná o jejího vnuka xxxxxxxxxxxx, který nechtěl, aby do bytu nikoho pouštěla, pokud se jedná o pány od bezpečnosti a volal, že on si může vyvěsit, co chce.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaného znalkyní MUDr. xxxxxxxxxxxx dne 12. 5. 2019 a čteného v hlavním líčení podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státního zástupce a obžalovaného, bylo zjištěno ohledně osoby obžalovaného, že obžalovaný v minulosti netrpěl duševní poruchou v pravém slova smyslu, byla u něj zjištěna pouze smíšená porucha osobnosti, emočně nestabilní impulsivní s narcistickými a disociálními

rysy. V době skutku netrpěl duševní poruchou, byla u něj přítomná výše uvedená porucha osobnosti. Rozpoznávací a ovládací schopnosti posuzovaného nebyly ovlivněny žádnou duševní poruchou, v době skutku byly zachovány. Pobyt posuzovaného na svobodě není v době znaleckého zkoumání z psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost, znalkyně nenavrhuje uložení ochranné léčby. Posuzovaný je schopen účasti v trestním řízení.

8. Ve věci byly provedeny rovněž listinné důkazy, ze kterých vzal soud za prokázané následující skutečnosti. Z protokolu o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace a prvotního úředního záznamu hlídky Policie ČR je patrné, že předmětnou vlajku vyvěšenou v okně bylo možné pozorovat z ulice, kdy tuto viděli nejméně dva členové policejní hlídky a osoby přítomné na místě samém, které nebyly blíže ztotožněny. Z protokolu o provedení domovní prohlídky, včetně fotodokumentace, vyplývá, že během prohlídky nebyly nalezeny žádné další předměty s neonacistickou nebo jinou extrémistickou symbolikou. Z protokolu o vydání věci, včetně fotodokumentace věcí, se podává, že byly vydány věci, a to vlajka s černým hákovým křížem v bílém kruhu ohraničeným červeným čtvercem a černá vlajka s bílými symboly SS, které u sebe měla xxxxxxxxxxxxxxxx. Dále pak ze záznamu o vyhodnocení obsahu zajištěných vlajek, včetně příloh, je patrné, že se jedná o vlajky obsahující neonacistickou symboliku odkazující na nacistické Německo z období let 1935 až 1945. Z lékařské zprávy k osobě Lenky Svobodové ze dne 4. 3. 2019 se zjišťuje, že poškozená trpí pocity napětí a úzkosti, v důsledku čehož užívá léky.
9. K osobě obžalovaného bylo z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 18. 1. 2018, č. j. 8 Tm 2/2017-101, zjištěno, že obžalovaný xxxxxxxxxxxxxxx byl v roce 2018 uznán vinným proviněním vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, za což byl odsouzen k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 12 měsíců, podmíněně odloženému na zkušební dobu 2 let. Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka Tábor ze dne 17. 5. 2018, č. j. 14 Tmo 5/2018-143, bylo rozhodnuto, že se odvolání obžalovaného a odvolání, které za obžalovaného podal jeho opatrovník proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 18. 1. 2018, č. j. 8 Tm 2/2017-101, zamítají. Ze sdělení Střední školy, Centra odborné přípravy technickohospodářské ze dne 3. 12. 2018 se podává, že s obžalovaným byly kázeňsky řešeny především neomluvené absence. Předměty s nacistickými symboly u něj třídní učitelka neviděla. Ze sdělení Městského úřadu Milevsko ze dne 27. 2. 2019 je zřejmé, že proti obžalovanému byla vedena dvě přestupková řízení. V opisu z evidence přestupků má obžalovaný jeden záznam. Z opisu z evidence rejstříku trestů se podává, že obžalovaný byl dosud jednou soudně trestán (odsouzení specifikované shora).
10. Soud postupoval v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu a provedené důkazy hodnotil dle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech. Pokud se týká prvního skutku popsaného ve výrokové části rozsudku pod bodem ad 1), soud dospěl k závěru, že obžalovaný se předmětného jednání dopustil a naplnil tím veškeré znaky skutkové podstaty přečinu projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku. Jeho vina je nepochybně prokázána výpovědí svědka xxxxx a dalšími důkazy ve věci provedenými, mimo jiné úředním záznamem o podaném vysvětlení dalšího na místě zasahujícího policisty xxxxxxxxxxxxxxx. Projevem sympatií je nutno rozumět vyjádření pozitivního vztahu či obdivu k hnutí uvedenému v § 403 odst. 1 trestního zákoníku, (a to na rozdíl od podpory či propagace takového hnutí ve smyslu § 403) bez úmyslu získávat tomuto hnutí další přívržence či jinak posilovat jeho pozici. K naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 404 trestního zákoníku není nezbytné zcela přesně (individuálním názvem) označit některou ze současných neonacistických či neofašistických organizací, k níž by se měl pachatel konkrétně hlásit nebo jí veřejně projevovat sympatie. Postačí i obecný projev sympatií, týká-li se takového hnutí, které na fašismus (nacismus) zjevně navazuje v modifikované podobě (neofašismus, neonacismus) a k tomu využívá např. ideologie, symbolů, pozdravů a dalších atributů původního hnutí (viz usnesení

Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2011, sp. zn. 3 Tdo 1469/2011, publikované pod č. 25/2013 Sb. rozh. tr.). Byť obžalovaný konstatoval, že vlajku vyvěsil tak, aby se na ni mohl dívat pouze on a použil všechny prostředky, aby bylo zabráněno zviditelnění vlajky ven, jako např. žaluzie, pak z provedených důkazů tato skutečnost neplyne. Jak z rozmístění vlajky v okně, kdy byla zcela rozprostřena v celé jedné třetině okna, tak z výpovědí na místě zasahujících policistů, je zřejmé, že obžalovaný si byl dobře vědom svého jednání spočívajícím v porušení nebo ohrožení shora označeného zájmu chráněného zákonem. Ostatně policista xxxxxxxxxxxx vypověděl, že obžalovaný v okamžiku zásahu se vyjádřil tak, že si může vyvěsit, co chce. Způsob jednání, tak jak jej provedl obžalovaný, je typickým projevem sympatií ve smyslu § 404 trestního zákoníku, byť obžalovaný popíral jakékoliv své sympatie k neonacistickému hnutí. K projevu těchto sympatií jednáním obžalovaného jednoznačně došlo veřejně, obžalovaný vědom si obsahu předmětné symboliky vlajku vyvěsil a tím projevil svůj pozitivní vztah k předmětnému hnutí. Vlajka byla vyvěšena viditelně, proto byla vyvěšena na okně, kdy obžalovaný si musel být vědom, že v okamžiku svícení v místnosti bude daná symbolika umístěná v okně prosvítat. Za situace, že by obžalovaný takový úmysl neměl, jistě by vlajku neumístil v okně, ale na jiném místě v místnosti. Není pochyb, že obžalovaný naplnil i zákonný znak veřejného projevu sympatií k hnutí uvedenému v § 403 trestního zákoníku, čímž spáchal tento trestný čin veřejně, tedy před více než třemi osobami současně přítomnými (§ 117 písm. b) trestního zákoníku). Došlo tak k naplnění veškerých zákonných znaků skutkové podstaty přečinu projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práva svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku.

11. Zájmy společnosti, které mají být chráněny a proti kterým trestný čin projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka směřuje, jsou shodné, jako je tomu v případě § 403 trestního zákoníku, tj. chránit jakýkoliv národ, rasu či jinou skupinu osob a jejich příslušníky před útoky, které jsou vedeny s cílem vzbudit k nim nenávisť nebo omezit jejich práva a svobody. Po subjektivní stránce lze proto konstatovat na straně obžalovaného jednání úmyslné, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním vyjadřuje sympatie k hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob.
12. Při úvahách o výměře a druhu trestu soud respektoval ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku (v kontextu § 3 odst. 1 tr. zákoníku). Soud při stanovení trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Obžalovanému nelze v projednávané trestní věci přiznat jakoukoliv polehčující okolnost. Soud však naproti tomu u obžalovaného shledal okolnosti přitěžující. V minulosti byl obžalovaný jednou soudně trestán, kdy mu byl uložen trest odnětí svobody, který však byl podmíněně odložen na zkušební dobu do 17. 5. 2020. Právě v této zkušební době se obžalovaný dopustil jednání popsáno pod bodem 1) výrokové části rozsudku. Za přečin projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku, lze uložit pachateli trest odnětí svobody na šest měsíců až tři léta. Soudu tak s ohledem na shora uvedené okolnosti jako přiměřený trest jeví trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců s tím, že tento trest byl ještě podmíněně odložen na delší zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Soud dospěl k závěru, že trestem kratšího trvání nelze vzhledem k osobě obžalovaného dosáhnout jeho účelu. Na druhé straně lze uzavřít, že takto vyměřený trest, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, způsobu a době páchaní trestné činnosti včetně následků, jsou dostačující a není potřeba na obžalovaného působit trestem přísnějším, případně dalším či ukládáním povinností ve smyslu § 43 odst. 4 trestního zákoníku. Soud v daném případě zvažoval i uložení některého z alternativních trestů, a to právě s ohledem na již existující předchozí odsouzení obžalovaného, nicméně tyto neshledal jako vhodné vzhledem k osobě obžalovaného a k jeho poměrům. Obžalovaný soudu sdělil, že pracuje v Německu, kde také žije a má v úmyslu tam žít trvale. Toto jsou okolnosti, které by nepochybně výrazně ztížily výkon případného alternativního trestu obecně prospěšných prací, proto soud

tento trest neshledal vhodným. Vhodným není ani trest peněžitý, když obžalovaný je zaměstnán teprve krátce, a mohla by tím být výrazně ztížena vymahatelnost trestu, tj. jeho výkon. Soud současně v souladu s § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložil trest propadnutí věci, a to právě vlajek s nacistickou symbolikou, které v rámci trestního řízení byly pro důkazní účely vydány a jsou vlastnictvím obžalovaného.

13. Na základě provedeného dokazování však nebylo dostatečným způsobem prokázáno, že se stal skutek uvedený ve výrokové části rozsudku podle bodem ad 2), jehož spáchání bylo státním zástupcem kladeno obžalovanému za vinu. Bez důvodných pochybností nebylo prokázáno, že obžalovaný xxxxxxxxxxxx během jízdy automobilem výhrůžkami přinutil svou matku, aby jako svědek v jeho prospěch na Policii ČR podala vysvětlení, v tom smyslu, že vlajku s hákovým křížem vyvěsila ona, což s ohledem na jeho předchozí agresivní a násilné chování vůči její osobě, xxxxxxxxxxxx ze strachu a obavy z fyzického napadení předmětného učinila. Obžaloba se v této části opírala především o výpověď svědkyně xxxxxxxxxxxx. Svědkyně však nepotvrdila svoji výpověď učiněnou v přípravném řízení. Konstatovala, že bylo jejím rozhodnutím před policejním orgánem vypovědět, že vlajku s nacistickou symbolikou vyvěsila, obžalovaný ji k tomu nenutil. Důvodem, proč se tak rozhodla, bylo podmíněné odsouzení obžalovaného a v té době plynoucí zkušební doba. Zbývající důkazy, zejména tedy výpověď obžalovaného, rozhodně neprokazují jednání, které je v obžalobě popsáno pod bodem 2). Obžalovaný popřel, že by se takového jednání dopustil, konstatoval, že to byla matka, kdo tento postup navrhl, a to právě s ohledem na jeho předchozí odsouzení a probíhající zkušební dobu. Soud tak po vyčerpání všech dosažitelných důkazů opatřených a provedených za součinnosti stran nemůže spolehlivě uzavřít, že se skutek uvedený v žalobním návrhu pod bodem 2) vůbec stal. S ohledem na zjištěný skutkový stav a skutečnost, že jej nelze dalším dokazováním nijak upřesnit, když byly provedeny všechny relevantní důkazy, soud ve značných a důvodných pochybnostech postupoval v souladu se zásadou „*in dubio pro reo*“ a zásadou presumpce neviny a obžalovaného, pokud se týká skutku pod bodem 2), v němž byl spatřován zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se tento skutek stal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 18. 10. 2019

Mgr. Martina Petříková v. r.
předsedkyně senátu